KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 953/1999

av den 5 maj 1999

om ändring av bilagorna II och III i rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ([1]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 804/1999 ([2]), särskilt artiklarna 6, 7 och 8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 måste gränsvärden för högsta tillåtna restmängder successivt fastställas för samtliga farmakologiskt verksamma substanser som används inom gemenskapen i veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda att ges till livsmedelsproducerande djur.

(2) Gränsvärden bör fastställas först efter det att Kommittén för veterinärmedicinska läkemedel har granskat all relevant information beträffande säkerheten med restmängder av ämnet i fråga för den som konsumerar livsmedel med animaliskt ursprung samt restmängdernas påverkan på den industriella bearbetningen av livsmedel.

(3) Vid fastställandet av gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung är det nödvändigt att ange de djurarter i vilka restmängder kan förekomma, vilka mängder som kan förekomma i var och en av de relevanta vävnaderna från det behandlade djuret (målvävnad) samt vilket slag av restmängd som är relevant vid övervakningen av restmängder (restmarkör).

(4) För kontroll av resthalter bör enligt tillämplig gemenskapslagstiftning gränsvärden vanligtvis fastställas för målvävnaderna lever eller njure. I den internationella handeln avlägsnas dock ofta lever och njure från slaktkroppen, och gränsvärden bör därför alltid fastställas även för muskel- eller fettvävnader.

(5) För veterinärmedicinska läkemedel som är avsedda för äggläggande fåglar, mjölkdjur eller honungsbin, måste gränsvärden även fastställas för ägg, mjölk eller honung.

(6) Parkonazol bör införas i bilaga II till förordning (EEG) nr 2377/90.

(7) För att möjliggöra komplettering av vetenskapliga studier bör imidokarb, karazolol, pirlimycin, danofloxacin, josamycin och bacitracin införas i bilaga III till förordning (EEG) nr 2377/90.

(8) En tidsfrist på 60 dagar bör tillåtas innan denna förordning träder i kraft så att medlemsstaterna kan göra de nödvändiga anpassningarna till bestämmelserna i denna förordning av tillstånden att släppa ut de berörda veterinärmedicinska läkemedlen på marknaden, vilka beviljats enligt rådets direktiv 81/851/EEG ([3]), senast ändrat genom direktiv 93/40/EEG ([4]).

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II och III till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

([1]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 1.
([2]) EGT L 102, 17.4.1999, s. 58.
([3]) EGT L 317, 6.11.1981, s. 1.
([4]) EGT L 214, 24.8.1993, s. 31.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 maj 1999.

På kommissionens vägnar
Martin BANGEMANN
Ledamot av kommissionen

BILAGA

A. Bilaga II till förordning (EEG) nr 2377/90 ändras enligt följande:

2. Organiska kemiska ämnen

Farmakologiskt verksamma substanser	Djurarter	Andra bestämmelser
”Parkonazol	Pärlhöns”	

B. Bilaga III till förordning (EEG) nr 2377/90 ändras enligt följande:

1. Medel mot infektioner

1.2 Antibiotika

1.2.2 Makrolider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Josamycin	Summan av mikrobiologiskt aktiva metaboliter, uttryckt som josamycin	Svin	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Skinn och fett Lever Njure	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 juli 2002”

1.2.6 Kinoloner

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Danofloxacin	Danofloxacin	Svin	100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Skinn och fett Lever Njure	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 januari 2000”

1.2.12 Polypeptider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Bacitracin	Bacitracin	Nötkreatur	150 µg/kg	Mjölk	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 juli 2001”

1.2.13 Linkosamider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Pirlimycin	Pirlimycin	Nötkreatur	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 juli 2000”

2. Antiparasitmedel

2.4 Medel mot protozoer

2.4.1 Karbanilider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Imidokarb	Imidokarb	Nötkreatur, får	300 µg/kg 50 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 januari 2002”

3. Ämnen som påverkar nervssystemet

3.2 Medel verkande på autonoma nervsystemet

3.2.2 Antiadrenerga ämnen

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser
”Karazolol	Karazolol	Nötkreatur	5 µg/kg 5 µg/kg 15 µg/kg 15 µg/kg 1 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk	Provisoriska MRL upphör att gälla den 1 januari 2000”